

Gældende formulering.

ning fastsatte regler idømmes ham straf, svarende til en eller flere af de i § 47 nævnte disciplinærstraffe. Det kan ved anordningen fastsættes, at den i § 47, stk. 1, under nr. 1 foreskrevne straf skal kunne idømmes på ubestemt tid, ligesom de under nr. 2-4 foreskrevne største tidsrum kan fordobles .

§ 90. — — —

Stk. 2. Kan en ved loven hjemlet strafforhøjelse ikke ske indenfor de for den foreskrevne strafart dragne grænser, omsættes straffen til den nærmest strengere strafart. Dog skal, hvor forhøjelse af den almindelige for en forbrydelse foreskrevne straf er hjemlet, hæfte kunne idømmes indtil 3 år og tidsbestemt fængsel indtil 20 år.

§ 118 b. Når nogen for et efter kapitlerne 12 og 13 strafbart forhold idømmes straf af fængsel i 2 år eller derover, kan det ved dommen bestemmes, at hans formue og ham tilhørende rente- eller indtægtsnydelser helt eller delvis skal inddrages til fordel for statskassen.

Stk. 2. Dispositioner, som nogen med en truende konfiskation for øje har foretaget i den for medkontrahenten kendelige hensigt derved at sikre sine midler mod konfiskation, er ugyldige.

§ 158. Den, som afgiver falsk forklaring for retten eller for anden myndighed, ved hvilken brug af ed er lovhjemlet, straffes med fængsel indtil 4 år.

§ 159. — — —

Stk. 2. Afgives falsk forklaring under afhøring for nogen i § 158 nævnt myndighed i tilfælde, hvor den afhørte var berettiget til at nægte forklaring, kan straffen ned sættes og, når forklaringen ikke er beediget, under i øvrigt formildende omstændigheder bortfalde.

§ 181. — — —

Stk. 2. Med samme straf anses den, som for at besvige brandforsikringen, for at krænke panthaveres rettigheder eller i lignende retsstridigt hensigt forvolder ildebrand på egen

Forslaget.

30. § 90, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

34. § 118 b ophæves.

35. I § 158, stk. 1, udgår „eller for anden myndighed, ved hvilken brug af ed er lovhjemlet“.

36. I § 159, stk. 2, ændres „nogen i § 158 nævnt myndighed“ til „retten“, og ordene „når forklaringen ikke er beediget“ udgår.

39. § 181, stk. 2, affattes således:

„På samme måde straffes den, der med forsæt til at besvige brandforsikringen eller krænke panthaveres rettigheder eller med